

Publicerad 2016-11-08 10:47 av Julian Carax

Michelle

Michelle pratar tystnad
Utan hat och lystnad
Har ingenting för att skryta
Om sin skönhet ren som snö
Rosor växer röda
Ger kärleks timman föda
Michelle får min penna att blöda
Hennes kärlek har inget pris

Röster ekar i natten
Visan håller hårt i skatten
Att annat än ömhet tystnar
När Eros tar sig ton
Genom Bacchus tårar och vyer
Ser jag krossat glas och statyer
Michelle vinkar glatt från söder
Gåendes mot dagens ljus

Månen hon är full nu
Älvorna leker kull nu
Nattens drottning kräver gåvor
Av stackarna på hennes bal
Hör vinden sjunga sånger
Från havets hårda paviljonger
Michelle är en fredens duva
Lång bortom mörkrets gränd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Julian Carax med Poeter.se id #75998 innehar upphovsrätten